

ЯНГИ ЙИЛ

Фалакдан оптоқ қор — оқ ният келди,
Ниятиг — йўлдошинг, фазилат келди,
Сени кутламоққа табнат келди,
Жону жаҳонимсан, мардана днёр,
Янги йил муборак, эй, Она днёр.

Фаҳриксиз, гурурим, азиз одамлар,
Фараҳбахш файзларга тўлган бу дамлар,
Янги йил, янги кун — сабит қадамлар.
Кумуштаг либосда дурдона днёр,
Янги йил муборак, эй, Она днёр.

Адолат, камолот шиор бу элла,
Ишонч бор, иймон бор ҳар асл дилла,
Яхшилик, эзгулик гўзал кўнтилда.
Фарзандлар баҳтига парвона днёр,
Янги йил муборак, эй, Она днёр.

Тинчликни ўйладинг — ўйлар яраши,
Улуг мустақиллик — тўйлар яраши,
Дунега бўйладинг — бўйлар яраши,
Оламда тенгизим, ягона днёр,
Янги йил муборак, эй, Она днёр.

Нурали АБДУРАСУЛОВ.

Кулганга
нимаетсин

Сартарош соч олдириши-
га ўтирган мижозга:

— Вой-бўй, бошингиз
бунча гадир-будур бўлама-
са?

— Э-э, ука, хорижса иш
қидириб борсан эзим.

— Хорижнинг бунга
нума алоқаси бор?

— У ерда чертиб-чертуб
ишга олишар экан.

— Сиз билан сұхбатла-
шиб анча енгиз тордом,
бошимнинг оғриғи ҳам
йўқолди, — деди эзма киши
корагиз бўшатиб бўлиб.

— Бошингизнинг оғриғи
йўқолганий йўқ, у менга
йтди.

Хотин эрзага:
— Ҳәётимнинг энг яхши
йилларнинг фикат сенга
бахси этибман-а!

Эр:

— Эй, худойим, наҳот-
ки, кейинги йиллар бундан
ҳам батттар бўлса!

Утериный план вы-
дан на имя Касымова
Рахматилла Курдатовича по
адресу: Шайхантахурского
района, массив Чорс, дом
12, кв. 27-28.
СЧИТАТЬ
НЕДЕЙСТВИТЕЛЬНЫМ.

Куйичирчик туманиндағы
“NATILUS” масынчилги чек-
ланган жамиятнинг бир
дона оддий думалот мурши-
йўқолганий сабаби
БЕКОР КИЛИНАДИ.

Ўзбекистон Республикаси
Соғлиқни сақлаш вазири
лиги томонидан 2005 йил
13 декабря «DEMO SERVIS» МЧЖнинг Тошкент
шахри, Учтепа тумани, 23-
мавзе, Фарҳод ва Сегизбое-
ев кўччалири кесимиаси,
52-А ўй манзилида жой-
лашган шахобчигига берилган
№ 3229-сонига лицензияни
нусхаси йўқолганий сабаби
БЕКОР КИЛИНАДИ.

Рассом ҳанаси

— Ҳа, биро-
дарлар, ма-
шинангиз бу-
зилдими?
— Йўқ, ўзи-
миз «бузил-
дик», ўртоқ
инспектор.

Абдурасул
ҲАҚИМОВ
чиған расм.

Эски йилнинг сўнгги куни.
Тонг. Врачлар хонаси. Катта ойна
карисида ўз аксига қараб, пат-
тила сочини тарафташ, кўзлари
китрайган, соқоли ўстган юзлари
сўлғин, бурни сўррайган, котма
жарроҳ Корабов навбатчиликни
топширилти. Аллақачон оқ хала-
ти ва қалғонни кийиб, дивандан
оёқларини чалишириб, бир
купини калай, кўзларини ошириб,
ястаниб ўтирган юзлари кип-
кизил, хўлга семиз, тепакал жар-
роҳ Окбоев навбатчиликни кабул
киялти. У кининб-тараёнётган
Корабовдан сўради:

— Ҳўш, қалай?
— Ҳе-е, бўмди, — хоригин кўл
силтади Корабов.

— Нега? Бемор ўлиб колдими?
— Йўр-э. Бемор тирик. Кечаси
билин обқада тик турганини айт-
майсизми...

— Нега? Яна нима гап?

— Кечаси ўзи биттагина бемор
туши. Шунинг операцияси деб
тинмадик-да.

— Оғирмиди?

— Йўқ, қўричак...

— Қўричак?! Наҳотки ёрилиб
кетган бўлса?

— Ҳе, бундан кўра ёрилгани
яхши эди-е...

— Ие, нега? Нима бўлди ўзи?

— Шу десанғиз, кўричаги то-
пилмай, роса овора килди-да.

— Йўр-э?

— Рост, рост. Кечаси ўзи асосий
навбатни жарроҳ Сакбоев эди...

— Исоқбоевми?

— Ҳа-да. Одамлар уни оқрavo-
ратдан Сакбоев дейишади-ку.

Кўпол-да, ўшнга...

— Ҳа, биламан. Ҳўш, ҳўш?
— Мен эса ёрдами харроҳ
бўлиб турдим. Операция хонаси-
га кирганимда Сакбоев аллақачон
беморнинг корини ёрган экан.

Энди десанғиз, иковлашиб ана
излаймиз, мана излаймиз... Қўри-
чаги йўқ. Билмайман, бир соат

корабовдан сўради:

— Ҳўш, қалай?

— Ҳе-е, бўмди, — хоригин кўл
силтади Корабов.

— Нега? Бемор ўлиб колдими?

— Йўр-э. Бемор ҳам роса
кияналабди-да...

— Ҳе, сўраманг. Ўзимян опера-
цияни маҳаллий оғриқизлантириб
кияганимиз. Беморнинг хуши
жойида. Дорининг кучи эса вакт
ўтган сайнин камаймоқда. Ичакла-
рини ҳар тортиб, ағдаргандан бе-
мор аёл “Дод!” дейди. Сакбоев
эса “Жим ёт!” деб бакиради,
аямай сўқади. Ҳе-е, Корабов
лабини тишлаб, ерга қараганича
буш чайқади, — у чаток, Сакбоев
девагичча бор экан-эй...

— Ҳўш, қинин-ч? Тоддинглар-

ми, ишқилиб?! — Сабри чидамай
сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга “Тез ёрдам” ибор-
тириди...

— Ҳе, бу ўғини ўштигин, —
негадир кулип давом этди Ка-
рабов. — Сангион ҳам излаб-из-
лаб тополмадиг, ҳайрон бўлиб,
“Уф”, бу ордона колгур қараг’-
иб ўқидори зди, бемор чўчиб кўзи-
ни очди ва “Дўйтиран, нимани из-
лаётисбизлар?” деб кадициб.
“Нимани бўларди, қўричагинги-
да. Жим ёт!”, деб Сакбоев унга
яна ўшқиди. Шундай бемор ўй-
дан “Вой”, дуҳтир, менда қўричак
йўқ.. Ўй йил аввал олдириб таш-
лаганман... деб баслаудими. Ҳам-
мамиз тахта бўлиб колдик. Бизга
“пик” этиб кулип юборди. Сак-
боев кўзларини олайб, ёк-ўқи
даг-даг титраб, бир беморга
карайди, бир Сангионга. Шу
пайт Сангион қарислатиди Сак-
боевга шапалок тортиб юбор-
ди. Мен кочиб колдим. Роса
жалихи чидди. “Ҳе, қўзин кўр-
тиларни кетади-ку” Борис
Борисовнига ўтириб кетади...

— Нега? Бемор ҳам роса
кияналабди-да...

— Ҳе, сўраманг. Ўзимян опера-
цияни маҳаллий оғриқизлантириб
кияганимиз. Беморнинг хуши
жойида. Дорининг кучи эса вакт
ўтган сайнин камаймоқда. Ичакла-
рини ҳар тортиб, ағдаргандан бе-
мор аёл “Дод!” дейди. Сакбоев
эса “Жим ёт!” деб бакиради,
аямай сўқади. Ҳе-е, Корабов
лабини тишлаб, ерга қараганича
буш чайқади, — у чаток, Сакбоев
девагичча бор экан-эй...

— Ҳўш, қинин-ч? Тоддинглар-

ми, ишқилиб?! — Сабри чидамай
сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?

— Сунг Сакбоев ўзининг усто-
зи Сангионга...

— Сабри чидамай сўради Окбоев.

— Ҳе, қаерда дейсиз. Топол-
мадик...

— Йўр-э?! — Окбоев кўзларини
кatta очиб, ўқасини ушлади. —
Тавба! Ҳўш, сунг-чи?